

Poveste pentru când creșteți

Poveștile vin din adâncul sufletului. Fiecare își primește la naștere povestea cea mai frumoasă și o hartă în care sunt desenate persoanele pe care le va întâlni și toate pasiunile pe care le va descoperi de-a lungul vieții.

Pe vremea când soarele se rostogolea de zece ori înainte de a răsări, într-un sat numit *Povești Lumești*, trăia un bătrân înțelept și blând. A avea copiii mari și îi plăcea foarte mult să citească, dar și să ofere o vorbă bună celor triști și fără speranță. Poveștile apăreau ca ciupercile după ploaie și cărțile se scriau cu bucurie de oameni

numiți cărturari. Bătrânul aflate că scriu povești și i-am împărtășit povestea gemenilor **Mathias Gabriel** și **Mihai Nicholas** care pe **17 martie** a anului 2016 pe lume au venit.

Mihăiță se juca zi de zi cu Găbiță, acolo sus în Cer, unde locuiesc copiii înainte de a veni pe Pământ. Într-o după-amiază, a venit cu o propunere:

- Gabi, ce ai spune dacă ne-am alege părinți și am coborî pe Pământ?
- Nu e rea idea! Ba chiar îmi place foarte mult.
- Să mergem așadar în camera unde ne putem alege părinții, rosti Mihai.

Așa au făcut. Au mers în Camera Alegerilor și au privit un film în care i-au zărit pe Dorina și pe

Mihai, proaspăt căsătoriți, fericiți, veseli și care se iubeau mult. Băieții s-au privit și au spus într-un glas:

- Pe ei îi vrem ca părinți!

Așadar, micuții au venit pe lume în familia **Stuparu- Dobrică**, luându-i prin surprindere. La prima fotografie, în burtică nu se vedea decât un bebeluș. Dar erau de fapt doi. Nerăbdarea, bucuria și fericirea părinților erau fără margini și creșteau tot mai mult.

Ziua cea mare și mult așteptată a întâlnirii oficiale a sosit. 17 martie este o zi importantă în calendarul evenimentelor din familie.

Să facem prezentările personajelor: *Mihai Nicholas* are ochii verzi, pielea albă și catifelată

și este foarte energic, asemenea unei păsări dornice de zbor. Privește atent în toate părțile, curios să descopere și să știe totul, fiind cel protector. *Mathias Gabriel* este un băiețel adorabil brunet cu ochii negri, piele albă, obraji pufoși cu gust de turtă dulce. El este foarte ambițios, cuminte și foarte hotărât. Nu îl poți convinge ușor să facă ceva anume. În același timp, Gabi adoră mâncarea.

Cei doi frați gemeni iubesc poveștile. Părinții le-au cumpărat un povestitor care este expert în poveștile lumești care te cresc mare și frumos. Oaci Oaci pe numele său le stă la dispoziție la orice oră din zi și din noapte.

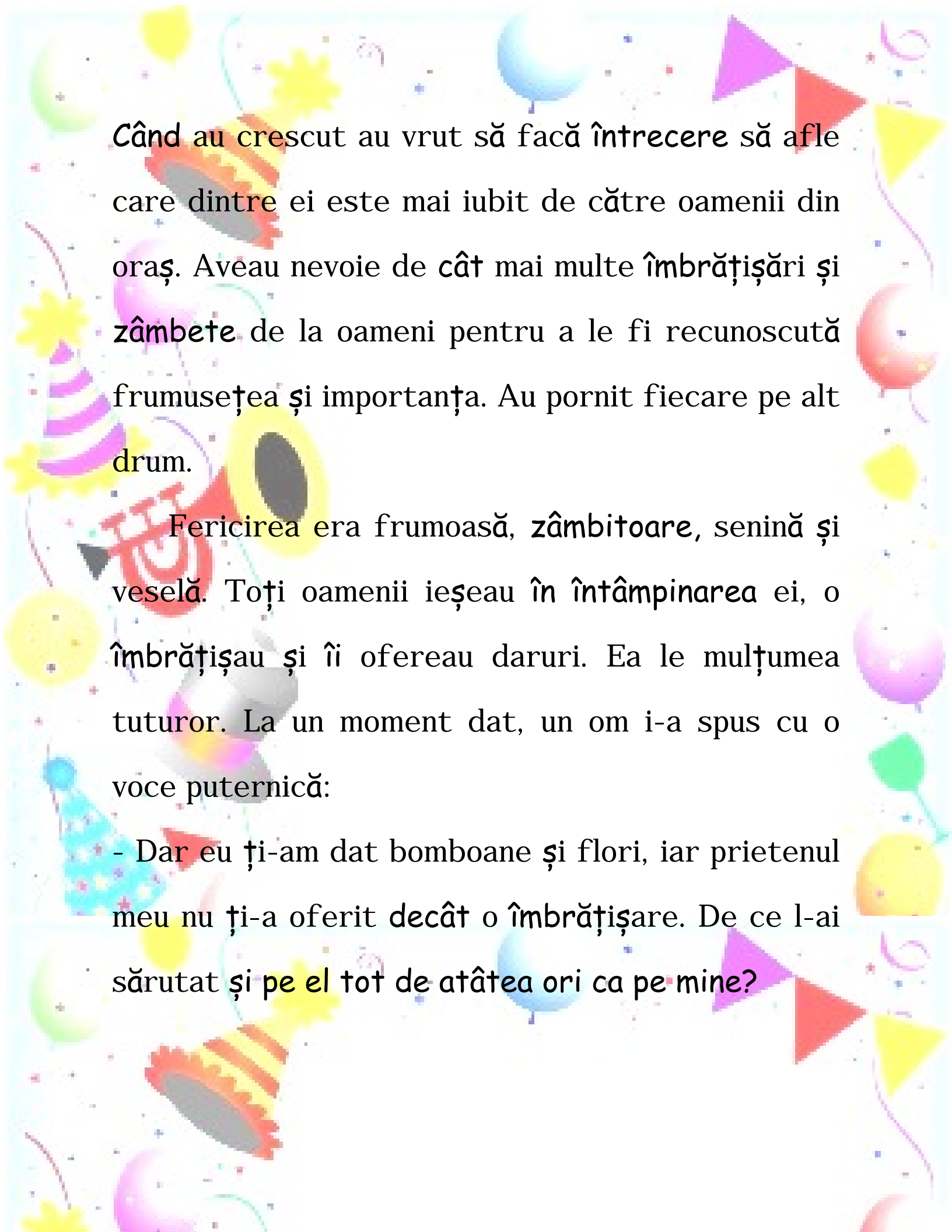
Oaki Oac a decis să îi bucure pe micuți și pe când dormeau profund i-a luat într-o albie și i-a dus în satul poveștilor. Bătrânul înțelept și blând, iubitor de copii și dornic de a împărtăși povești, s-a bucurat mult văzând gemenii.

- Te rog mult să le spui o poveste specială! O poveste lumească ca frumos să crească, răutățile să le biruiască! spuse Oaki Oac.

- Sigur! Cu bucurie am să le povestesc micuților gemeni despre Fericire și Tristețe, Adevăr și Minciună.

Bătrânul își începe povestea:

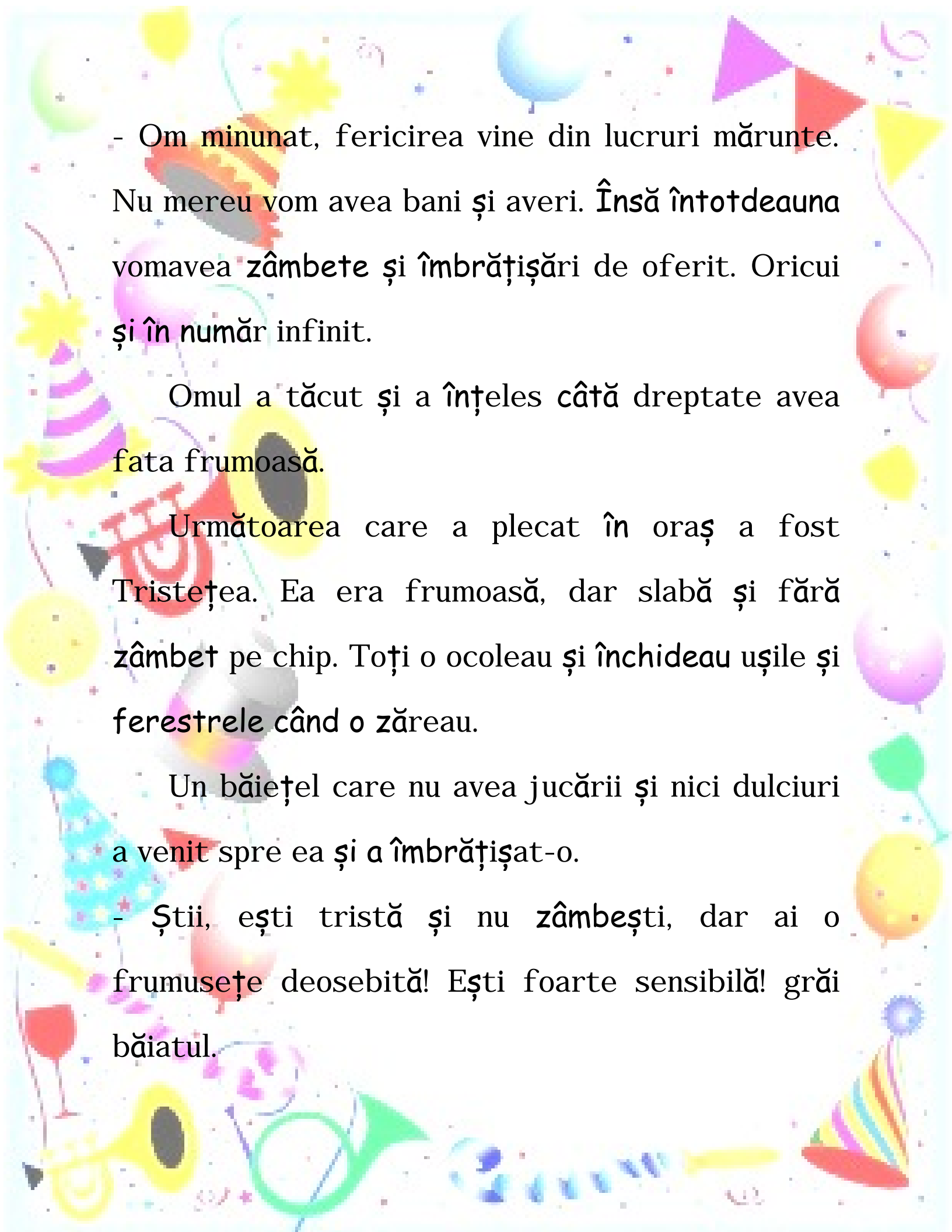
Dragilor micuți și voinici, trăiau în aceeași casă patru frați. Erau frumoși ca razele soarelui. Se numeau Fericire, Tristețe, Adevăr și Minciună.

Când au crescut au vrut să facă întrecere să afle care dintre ei este mai iubit de către oamenii din oraș. Aveau nevoie de cât mai multe îmbrățișări și zâmbete de la oameni pentru a le fi recunoscută frumusețea și importanța. Au pornit fiecare pe alt drum.

Fericirea era frumoasă, zâmbitoare, senină și veselă. Toți oamenii ieșeau în întâmpinarea ei, o îmbrățișau și îi ofereau daruri. Ea le mulțumea tuturor. La un moment dat, un om i-a spus cu o voce puternică:

- Dar eu ți-am dat bomboane și flori, iar prietenul meu nu ți-a oferit decât o îmbrățișare. De ce l-ai sărutat și pe el tot de atâtea ori ca pe mine?

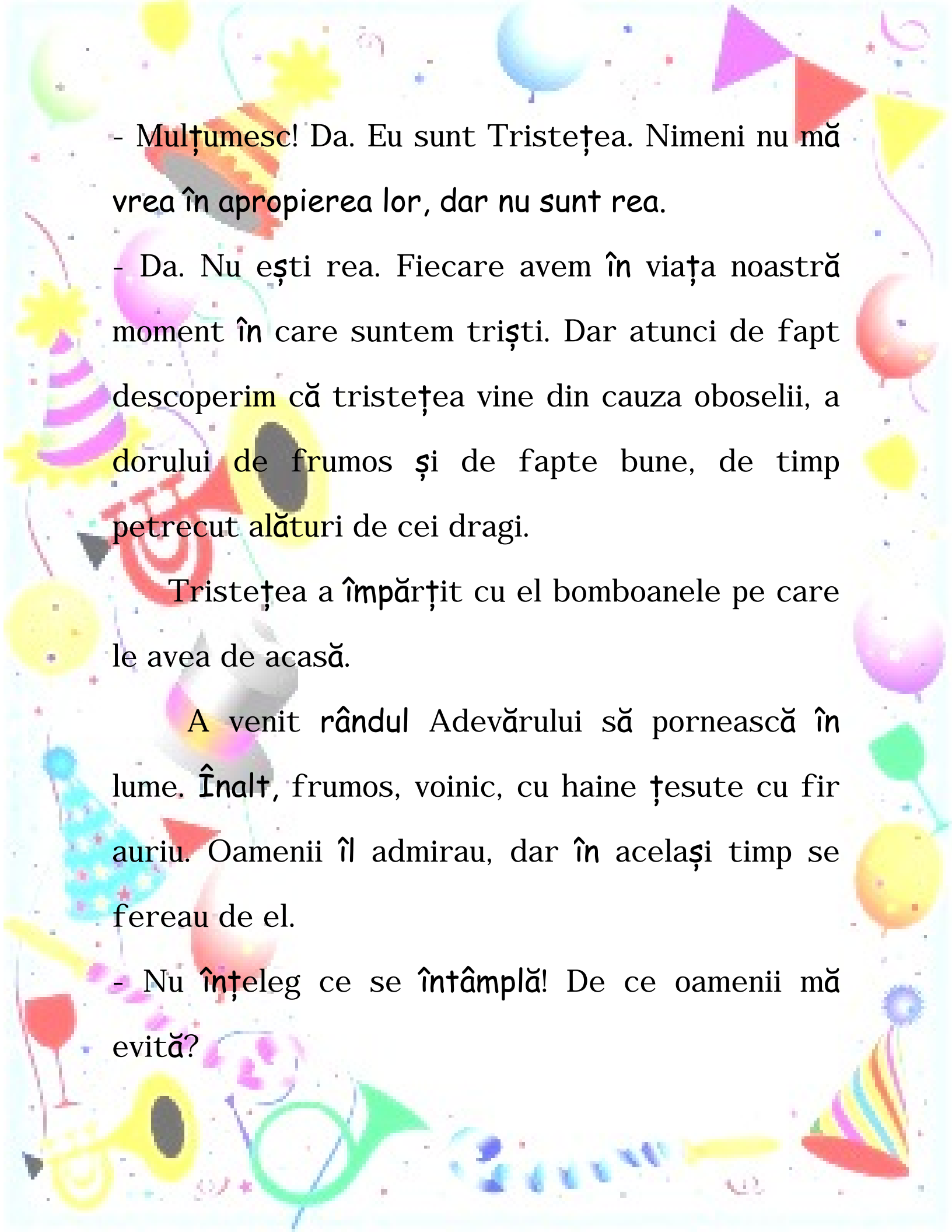
- Om minunat, fericirea vine din lucruri mărunte.
Nu mereu vom avea bani și averi. Însă întotdeauna
vom avea zâmbete și îmbrățișări de oferit. Oricui
și în număr infinit.

Omul a tăcut și a înțeles câtă dreptate avea
fata frumoasă.

Următoarea care a plecat în oraș a fost
Tristețea. Ea era frumoasă, dar slabă și fără
zâmbet pe chip. Toți o ocoleau și închideau ușile și
ferestrele când o zăreau.

Un băiețel care nu avea jucării și nici dulciuri
a venit spre ea și a îmbrățișat-o.

- Știi, ești tristă și nu zâmbești, dar ai o
frumusețe deosebită! Ești foarte sensibilă! grăi
băiatul.

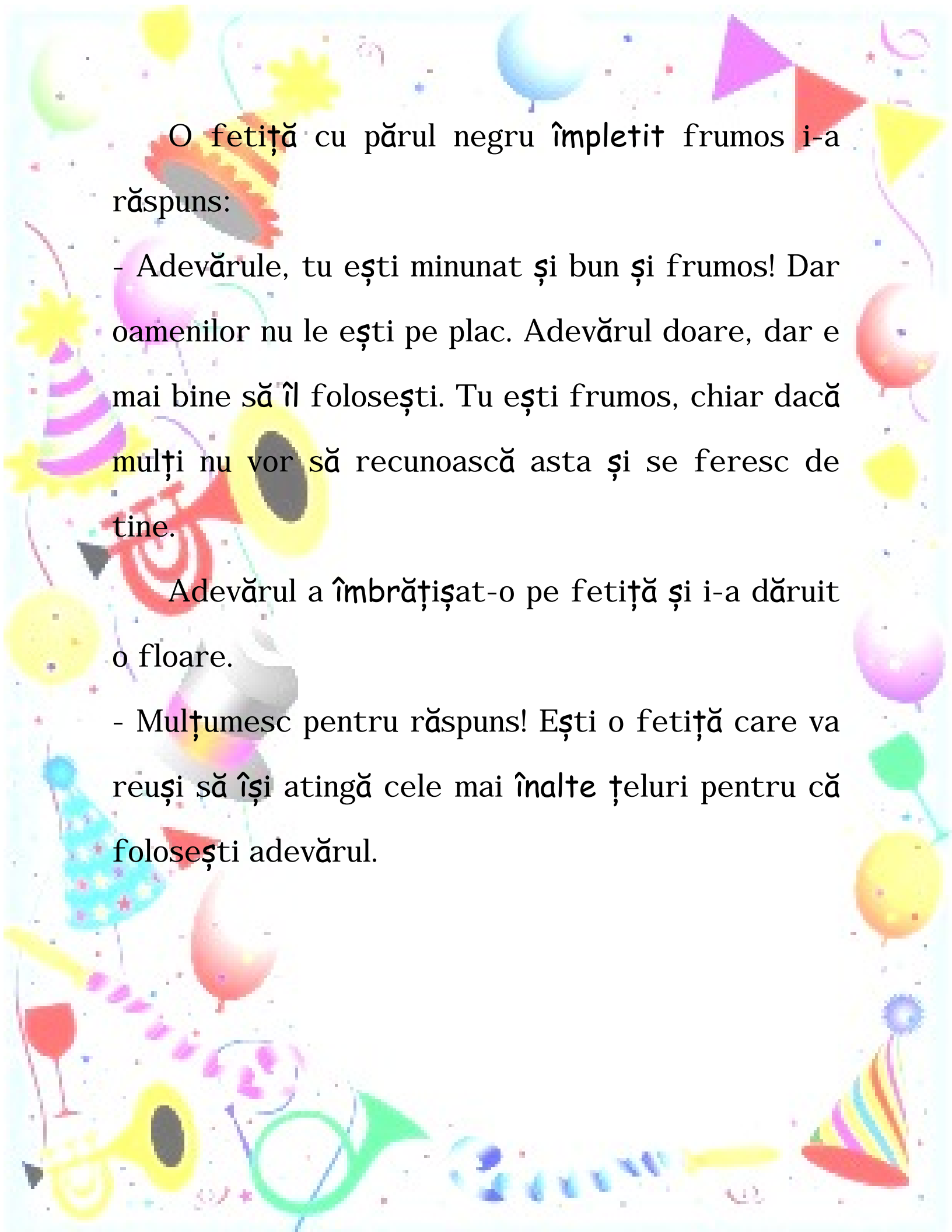
- Mulțumesc! Da. Eu sunt Tristețea. Nimeni nu mă vrea în apropierea lor, dar nu sunt rea.

- Da. Nu ești rea. Fiecare avem în viața noastră moment în care suntem triști. Dar atunci de fapt descoperim că tristețea vine din cauza oboselii, a dorului de frumos și de fapte bune, de timp petrecut alături de cei dragi.

Tristețea a împărțit cu el bomboanele pe care le avea de acasă.

A venit rândul Adevărului să pornească în lume. Înalt, frumos, voinic, cu haine țesute cu fir auriu. Oamenii îl admirau, dar în același timp se fereau de el.

- Nu înțeleg ce se întâmplă! De ce oamenii mă evită?

O fetiță cu părul negru împletit frumos i-a răspuns:

- Adevărul, tu ești minunat și bun și frumos! Dar oamenilor nu le ești pe plac. Adevărul doare, dar e mai bine să îl folosești. Tu ești frumos, chiar dacă mulți nu vor să recunoască asta și se feresc de tine.

Adevărul a îmbrățișat-o pe fetiță și i-a dăruit o floare.

- Mulțumesc pentru răspuns! Ești o fetiță care va reuși să își atingă cele mai înalte țeluri pentru că folosești adevărul.

Minciuna a plecat și ea, machiată, cu haine strălucitoare, cu perucă și un zâmbet larg, deși o dureaua capul foarte rău. Oamenii o întâmpinau și o îmbrățișau. Îi ofereau daruri, iar spunea că are nevoie de toate, deși acasă nu ducea lipsă de

rân a venit și a întrebat-o dacă părul

Minciuna a plecat și ea, machiată, cu haine strălucitoare, cu perucă și un zâmbet larg, deși o dureaua capul foarte rău. Oamenii o întâmpinau și o îmbrățișau. Îi ofereau daruri, iar spunea că are nevoie de toate, deși acasă nu ducea lipsă de nimic. Un bătrân a venit și a întrebat-o dacă părul este natural.

- Da, da, sigur că natural!

Când bătrânul i-a luat peruca, o avalanșă de bucle aurii s-a revărsat. O minunăție!

- Au! De ce ai făcut asta? Strigă supărată Minciuna.

- Pentru că ești minunată și nu ai de ce să te ascunzi. Nu un fard în obraji sau o haină strălucitoare te face mai frumoasă!

- De unde știi tu?

- Te privesc și văd că ai un suflet luminos și poți fi apreciată și fără „ornamente false”.

Bătrânul înțelept le-a zâmbit gemenilor Mathias Gabriel și Mihai Nicholas, apoi le-a dat o scrisoare în care le scrisese: „Bucurați-vă de copilărie, de joacă, de natură (plante și animale) și de joc. Aveți grijă de jucării. Au și ele suflet. Să

fiți fericiți și să zâmbiți mereu. Să citiți mult, deoarece cărțile vă luminează mintea și vă dau energie, ba chiar vă călăuzesc pașii pe drumuri

bune."

Micușilor pentru părinții voștri sunteți un cântec pe care vreau să îl interpretați până când veți crește și veți zbura precum niște păsări măiestre.

Do, de la **dorințe** împlinite.

Re de la o revedere plăcută, cu gânduri bune.

Mi îngrijit, zâmbetul pe chip și căldură multă de dăruit.

Fa e atât de minunat! **Face** ce face și se gândește la un dans.

Sol aduce Soluția salvatoare.

La voios și sprinten, care să vă îmbrățișeze cu drag.

Si, nu e de la **singur**. Nu, nu, nu. Este de la **situație** rezolvată.

DO de la **door** de îmbrățișări de la părinți, prieteni și bunici!"

Penița fermecată s-a tocit,

Scriitorul a ațipit,

Și nu-i chip de-a fi trezit

Deși ar mai fi de povestit."

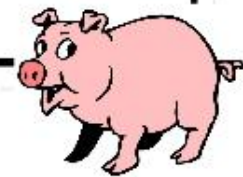
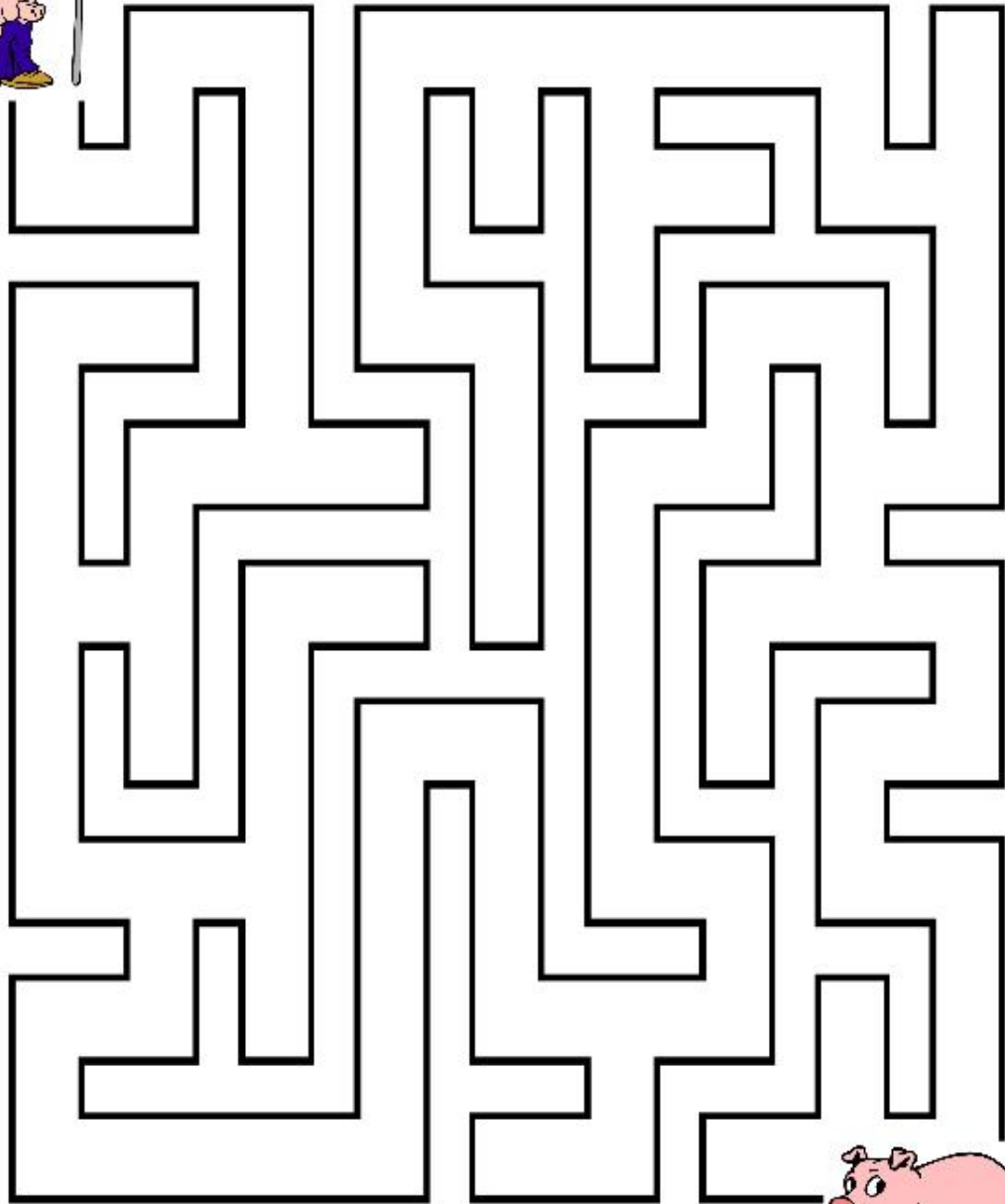

Colorează-mă! HO HO HO!

Ajutați-l pe fermier să găsească drumul spre purcel.

Ajutați oaia să ajungă la suratele ei.

